

kundskab og desuden har forhandlet og vedtaget Planen og altsaa er særligt inde i alle dens Enkeltheder, saa vil Skoleraadet, som især i Begyndelsen er fremmed for dette Slags Sager, ikke kunne gjøre nogen Mening gjældende, naar det først under selve Mødet bliver bekendt med Planen. Det er af denne Grund, at mit Underændringsforslag gaaer ud paa, at ethvert Medlem af Skoleraadet skal have denne Plan meddeelt idetmindste 4 Uger, forinden det Skoleraadsmøde afholdes, hvori Planen skal forhandles og vedtages. Jeg skal ogsaa her oplyse, at den ærede Minister har tiltraadt dette Forslag, saa at jeg heller ikke derom troer, at der kan være nogen Meningsforskjellighed. Efter disse Erklæringer har jeg intet Videre at tilføie til hvad der nu foreligger.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal ikke udtale mig nærmere om Indholdet af den Paragraph, hvortil de foreliggende Ændringsforslag knytte sig, da der allerede er talt tilstrækkeligt derom, og Grunden til den Stikkelse, som Ministeriet nu har foreslaaet at give Paragraphen, er tilstrækkeligt fremhævet af den ærede Ordfører. Jeg skal blot bemærke, at jeg maa tiltræde det af ham stillede Underændringsforslag, idet jeg ikke kan Andet end fuldkommen samstemme med ham i det Ønske med Hensyn til Skoleraadets Betydning og Virksomhed, at det erholder saamegen Leilighed som muligt til grundigt at trænge ind i Betskaffenheden af de Forslag, der fra Amtsskoledirectionens Side maatte gjøres med Hensyn til Anvendelsen af Skolefondens Midler o. s. v. I Anledning af det Spørgsmaal, den ærede Ordfører reiste med Hensyn til den af mig foreslaaede Redaction skal jeg blot yttre, at Tvivlen, hvis der er nogen, snarere vil kunne komme frem ved den Redaction, som af ham er bragt i Forslag, end ved den Affattelse, der foreligger fra Ministeriets Side. Naar det nemlig i Ministeriets Forslag hedder: „I et Møde med Skoleraadet forelægger Amtsskoledirectionen Planen for Fondens Virksomhed o. s. v.“, saa troer jeg, at deri ligger saa bestemt som muligt, naar det ikke skal siges med aldeles udtryffelige Ord, at det er et Møde af Skoleraadet, her menes, og som alt-

saa maa ledes af Formanden for Skoleraadet. Naar man derimod vedtager den Redaction, som er foreslaaet af den ærede Ordfører, saalydende: „i et Møde, der afholdes mindst 4 Uger efter at dette er skeet, forhandler Amtsskoledirectionen med Skoleraadet om Planens Vedtagelse“, saa kunde det dog maaffee siges, at Spørgsmaalet ved denne Affattelse staaer mere tvivlsomt. Men forøvrigt antager jeg ganske vist, at under den Forhandling, hvorom her er Tale, maa Skoleraadet aabenbart betragtes som den Autoritet, der har den overveiende Indflydelse, og jeg kan derfor ikke tvivle paa, selv om man vedtager den Affattelse, som af den ærede Ordfører er bragt i Forslag, og som jeg forøvrigt ganske tiltræder, at det maa ansees for givet, at Planens endelige Overveielse og Vedtagelse skal foregaae i et Møde, som holdes af Skoleraadet, og altsaa under Ledelse af Skoleraadets Formand.

Grundtvig: Da jeg læste i Rigsdagstidenden, hvad jeg ikke havde hørt og heller ikke havde tænkt at see, nemlig, at den høitærede Cultusminister havde erklæret, at hvad jeg ansaae for en Lyde hos Provsterne i Reglen, det ansaae han netop for en Dyd, da kunde jeg ikke Andet end med Forundring tænke: Mon da virkelig Cultusministeren skulde være gaaet saa vidt i sin Nærslighed til det ellers meget gode gamle Ordprog: „Hellere i Visse end i Bove“, at han virkelig vil foretrække Sikkerheden paa det Daarlige, fremfor nogen Uvisshed om, hvad der kunde være bedre. Jeg mener nemlig, der kan ikke vel være nogen Tvivl om, at, forudsat, som jeg jo havde troet forudsat, at de Herrer Provster i Almindelighed ville findes, hvad jeg tog mig den Frihed at kalde tilkørte paa den gamle Vel, da er det vist nok, at, skal man være sikker paa Noget om deres Forslag i Henseende til Befordringen paa en ny Vel, saa maa det være Sikkerhed paa det Daarlige. Jeg har imidlertid, ved at see paa Ændringsforslagene af den ærede Cultusminister til 3die Behandling, sluttet mig til, at det var dog heller ikke saa ganske rigtigt, saa strengt vilde den ærede Minister dog ikke tage det, hellere at være i Visse end i Bove,